Židovka z Toleda - Bonsai č.3

1. Nad vyhaslou kávou se zastavil čas, ticho jak po ráně holí.
Potrubní poštou mě honí jen mráz, židovka vypráví,
na Toledo sníh se drolí.

2. A já jí šeptám, u nás jsou vánoce, svátky větrných polí.
Chce-li, ať ochutná ořechy, ovoce, zima až pomine,
něco jí o sobě povím.

R: Má havraní vlasy a kůži od tance vlhkou a vláčnou,
nosím jí květiny, symbol dobra a krásy,
nosím jí květiny, okna kavárny pláčou,
nosím jí květiny jako jediný, nosím jí květiny jako jediný.....

3. Nad kávou se zastavil čas, řekla, ať koledy zpívám,
že prý mi přijde zatančit zas, když celý hodiny
oknem se do sněhu dívám.

R: